

- ruit, nichilque aliud auspicati sunt quam ex tectis simultatibus et manifestum et grave bellum futurum. sed quod ad te attinet, quantum hec vox (in) universos, quibus vel facie vel nomine solo notus eras, ingesserit doloris non prosequor, qui nec meum quidem, 5 quanti vix capax eram, spero me, si opus sit, significare posse. dum enim aliunde incursus fortune metuo, ex improvise incautus petitus eram ^(a). nam, dum id solum verebar, ut parentes iam senio graves deplorare me oporteret, in id tantum me muniebam; non quod caritatem amicorum necessitudine ^(b) sanguinis inferiorem 10 existimem, sed quod etas eorum morti ^(c) proximior videretur ^(d), quanquam nulla quantumvis recens et florida procul abesse possit. in hoc igitur quod dicunt pietatis officium me parabam; de reliquo autem per dies tam bonas rationes comparaturum me sperabam, quod nec meam nec cuiusvis hominis mortem aut timere aut dolere 15 contingeret ^(e). nunc autem tribus; opinione quidem ceterorum brevi numero sed amplo quantum satis est ad servandam eius virtutis vim; quos vere possum amicos dicere contentus, nichil de quocumque eorum huiusmodi sperabam. quo itaque minus provide- 20 ram ^(f) hunc, eo molestius ferebam execrabarque casum ^(g) tam acerbum, tam asperum; et mecum ita, doloris impatiens, agebam ^(h): 'heu, quam iniqua sors hunc virum, quietis avidissimum, patrie sue simultates fugientem, in aliena odia immeritum impulit! quis tantum facinus, nefas ⁽ⁱ⁾, ausus est, ut hominem, quo non erat alter in orbe melior cuique omne studium erat ut universis secundum 25 virtutem et equitatem complaceret, proderet? nescio profecto quid scelestis et nefariis hominibus, quos quotidie sceleribus scelera adicere ^(k) exultantes cernimus, in ^(l) optimos tantum permissum est. nichil usquam in orbe tutum ^(m). quid, obsecro, in ceteros fiet, si hoc sacrarium virtutum, certissimum litterarum oraculum, violare sacrilegis manibus licuit?' deinde revocatus in me, recogno- 30 scens res exemplo veterum, quibus crebro idem usu evenit, solari me ceperam, accingebarque ut, quibus communis inesset mecum

destato in tutti il timore d'una guerra aperta.

Non può significargli quanto grandi fossero il proprio cordoglio ed il pianto di tutti che comunque lo conoscono.

Per la perdita dei vecchi genitori si era già in qualche modo preparato,

e sperava poi di poter acquistare tal forza d'animo da non temere né rimpiangere la morte né per sé, né per gli altri,

mentre era al tutto sicuro riguardo la salute de' tre amici suoi.

Perciò il suo dolore fu ancor maggiore, né poté rassegnarsi all'acerbità del caso.

Riavutosi però, si consolò alquanto,

(a) C incautus penitus eram (b) C necessitudinem (c) C om. morti (d) B videtur
(e) C contingerit (f) C provideram (g) R hunc casum (h) R angebar (i) R facinus et nefas (k) B PM adicere voluntas est, e non vanno più oltre. (l) C cernimus
sed in (m) C om. nichil-tutum